

Zorg voor Gods schepping?

Is wat wij ervan maken Gods idee? Ik probeer in komende blogs eerlijk te kijken naar 'wat wij ervan maken'. En bij 'wij' denk ik aan de kerk. In dit blog spiegel ik aan de artikelen over Gods idee: schepping.

Samengevat: "Onder Jezus Christus je roeping als mens innemen om in heel het leven te werken aan de heilzame verbindingen die God in zijn schepping had gelegd."

1. Verlegenheid

Velen van ons in de kerk zijn gewoon druk met ons dagelijks leven. Afgezien van een paar grote krantenkoppen, kruipen weinig van de wereldwijde noden diep in ons hart. Als we er wel aandacht gegeven wordt aan rampen, voelen we ons al gauw overladen met informatie en eindeloze wanhoop. In onze goedwillende onbegrip geven we toe dat er mensen in de wereld lijden. Maar ergens in ons geweten trekken we de conclusie dat het lijden van 'die mensen' niet is wat het voor ons is; sterven van de honger in een vluchtelingenkamp in Sudan is grofweg hetzelfde soort lijden wat de zwerver ervaart die wij tegen komen; het is onmogelijk voor ons om zinvol te reageren op het wereldwijde lijden. Een deel van de malaise van onze cultuur en ons discipelschap is deze tragische houding: we kunnen de wereldwijde nood niet oplossen, dus we kunnen er niks aan doen. We zijn verlamd, verdoofd." ¹

Zo'n herkenbaar citaat! Ik voel een verlegenheid, een onmacht en het is geeneens moedwillig. Het kan soms haast een vorm van zelfbescherming zijn, om niet al die nood op ware grootte toe te laten.

2. Ecologie

Het kruis en de opstanding worden beperkt tot mijn persoonlijke redding voor het eeuwige leven in de volgende wereld, in plaats van dat het te maken heeft met herstel van een gebroken schepping nu en in de toekomst... Hoe makkelijk is het voor christenen om hemel en aarde uit elkaar te trekken. Velen van ons hebben onbewust een wereldbeeld aangenomen waardoor de redding naar binnen keert. We denken dat redding te maken heeft met 'naar de hemel gaan' in plaats van dat de hemel op aarde komt, zoals de bijbel leert. ²

¹ Mark Labberton, *The Dangerous Act of Worship: Living God's Call to Justice* (2012). Pg. 23 – mijn vertaling

² Howard A. Snyder, *Salvation Means Creation Healed* (2011). Pg. 60-61 – mijn vertaling

Zit hier niet een rotte appel in onze leer en leven? We trekken verbanden uit elkaar tussen het heilige (doen we op zondag) en het alledaagse (door de weeks). Zo is de schepping niet meer heilig voor ons, maar is de schepping er voor ons eigen geluk. Is dit een oorzaak van de gebrekkige aandacht voor ecologie in christelijke kring (voor zover ik het kan overzien)?

Je hoort wel regelmatig de roep om 'gerechtigheid' klinken: zorg voor andere mensen in nood. Maar veel verder gaat het appèl niet, terwijl Gods aarde schreeuwt om zorg. Paus Franciscus laat in *Laudato si*³ de schreeuw van de armen en de schreeuw van de natuur samen klinken. *"Nooit hebben wij ons gemeenschappelijk huis (de aarde) zo mishandeld en beschadigd als in de laatste twee eeuwen."* We beseffen nog te weinig hoe ons leven op grote voet verband houdt met de uitbuiting van natuurlijke reserves.

3. Wat wij ervan maken?

Ik leef gelukkig, maar ik weet niet of de aarde er zo gelukkig van wordt. In de kerk en onder christenen proef je niet de focus om elkaar aan te zetten tot bewuste eerbied en zorg voor Gods schepping. Wat zegt dat over onze eerbied voor God? Een mooie en belangrijke uitdaging: leven in het ritme van de Schepper.

Video van de paus – God omgaan met de schepping:

<https://www.youtube.com/watch?v=FNbXjgjnD8>

⇒ Leestip 1: ["Evangelicals zien me als valse klimaatprofeet"](#) (ND, 9 december 2015)⁴

⇒ Leestip 2: [column van Theanne Boer](#) (ND, 19 mei 2016)⁵

³ <https://laudato-si.nl>

⁴ <https://www.nd.nl/nieuws/buitenland/evangelicals-zien-me-als-valse-klimaatprofeet.1112355.lynkx>

⁵ <https://www.nd.nl/nieuws/columns/wij-christenen-tegen-de-doodspuiters-en-de.1695619.lynkx>